

se 30. prosince 1933 vrátil. To plyne též ze zjištění odvolacího soudu na základě výpovědi svědka Josefa L-a.

Byl proto odvolací soud správného názoru, že tu nejde o případ § 111 c. ř. s., avšak neprávem ukládal dovolateli povinnost, aby ustanovil osobu k přijetí soudních obsílek, aneb aby oznámil změnu dočasněho pobytu soudu. Pro takovou povinnost není podkladu v předpisech c. ř. s. upravujících otázku doručování, když o případ § 111 c. ř. s. tu nešlo. Šlo o náhradní doručení upravené v §§ 102, 104 c. ř. s. Poštovní orgán nezastihl dovolatele v jeho bytě a Josef L., syn pronajímatelky bytu, jemuž pro nedostatek osob v odstavci prvním § 102 c. ř. s. uvedených doručovatel chtěl zásilku dodati, odepřel ji přijati. Měl proto poštovní orgán zásilku podle předpisu § 15 odst. 1 výnosu min. pošt a telegrafů vydaného vzhledem na vládní nařízení ze dne 17. ledna 1927 č. 2 sb. z. a n. a uveřejněného ve věstníku ministerstva spravedlnosti str. 184/1928 zaslati za dovolatelem, když jeho adresa mu byla L-em oznámena, nikoliv ji uložit na poště. Ostatně i v případě, že by mu nebyla adresa dovolatelova známa, nemohlo uložení na poště míti účinek doručení (§ 104 třetí odstavec c. ř. s.), když doručovatel nepřipevnil na dveře bytu dovolatelova oznámení v § 104 první odstavec c. ř. s. předepsané (srov. rozhod. čís. 11.368 sb. n. s.). Byl tedy postup doručujícího orgánu nezákonný. Poněvadž dovolatel jiným způsobem o ustanoveném roku nezvěděl, byly řízení v první stolici počínajíc ústním jednáním ze dne 25. listopadu 1933, jakož i rozsudek prvního soudu a důsledkem toto i rozsudek odvolacího soudu stíženy zmatečností podle § 477 čís. 4 c. ř. s. a bylo podle § 510 druhý odstavec c. ř. s. věc vrátiti soudu první stolice.

Čís. 13964.

Návrh vymáhajícího věřitele, by dražba byla prozatím provedena jen ohledně části knihovního tělesa, jež byla odhadnuta, je zásadně přípustný.

O tomto návrhu lze však rozhodnouti až po řádném odhadu všech pozemků tvořících knihovní těleso dané do dražby, po předložení dražebních podmínek a po slyšení všech účastníků při roku k určení dražebních podmínek podle § 162 ex. ř., a to podle směrnic výnosu min. sprav. ze dne 1. března 1910, čís. 32.963/9 věstn. min. sprav. z r. 1910 str. 157.

(Rozh. ze dne 23. listopadu 1934, R I 1041/34.)

Soud první stolice vyhověl návrhu vymáhajícího věřitele, by byla prozatím vykonána dražba jen těch nemovitostí, jež byly odhadnuty. Rekursní soud zamítl návrh vymáhajícího věřitele.

Nejvyšší soud zrušil usnesení obou nižších soudů a uložil prvnímu soudu, by, doplně řízení, o návrhu vymáhajícího věřitele znovu rozhodl.

D ů v o d y:

Především je zdůrazniti, že návrh vedoucího vymáhajícího věřitele nezněl tak, aby dražební řízení omezeno bylo na některé součásti nemovitostí do dražby daných, nýbrž vedoucí vymáhající věřitel navrhl jen, aby výkon dražby prozatím byl proveden jen ohledně nemovitostí, jež byly odhadnuty. Takový návrh nepřiči se ani ustanovení exekučního řádu (§§ 133, 134 ex. ř.) ani předpisům všeobecného zákona knihovního (§§ 3. 10, 13), ježto odepsání jednotlivých parcel a částí parcel z jednotného knihovního tělesa jest přípustné, ovšem za předpokladu § 74 kn. zák., a na zatížení knihovního tělesa se tím nic nemění (srov. výnos min. sprav. ze dne 1. března 1910 čís. 32.963/9 věstn. min. sprav. z r. 1910 str. 157, otištěný v § 133 ex. ř. ve vydání čsl. kompasu 1934 str. 709, § 16 odst. (1) vl. nař. čís. 100 z roku 1933 a Mandyczewski »Die Zwangsversteigerung physischer Teile von Grundbuchskörpern«, Oesterr. Richterzeitung 1904 str. 81 a násl.). O takovém návrhu bude však lze rozhodnouti až po řádném odhadu všech pozemků tvořících knihovní tělesa do dražby daná, po předložení dražebních podmínek a po slyšení všech účastníků, vymáhajících věřitelů, povinného a věcně oprávněných, při roku ustanoveném k určení dražebních podmínek podle § 162 ex. ř., a to podle směrnic vydaných v uvedeném výnosu min. sprav. ze dne 1. března 1910. Bude nutno provést odhad všech nemovitostí, zapsaných v dotčených knihovních vložkách, ovšem ne podle způsobu obdělávání tam uvedeného, nýbrž podle skutečného nynějšího stavu i s příslušenstvím ve smyslu §§ 294—297 obč. zák. K tomu účelu bude třeba reprodukovati dřívější stav výměry parcel, který byl bez provedení knihovního pořádku časem změněn, a použití při tom buď ohlašovacích archů, o nichž se zmínil katastrální měřičský úřad v H. anebo, nebude-li jiného východiska, posudku znalce (zeměměřiče). O návrhu strany vymáhající bude však prvému soudu znovu rozhodnouti, a to, jak již uvedeno, po předložení nových podle doplněného odhadu upravených dražebních podmínek při roku podle § 162 ex. ř.

Čís. 13965.

Tím, že si vymáhající věřitel vymohl knihovní poznámku výpovědi zabavené a k vybrání mu příkázané hypotekární pohledávky podle § 59 knih. zák. a čl. XIII čís. 7 uvoz. zák. k ex. ř., nestala se pohledávka dosud nevykonatelná pohledávkou vykonatelnou. Nezaplatí-li dlužník vypovězenou pohledávku ve lhůtě výpovědní, musí si vymáhající věřitel, chce-li ji exekucí vymáhati, nejprve opatřiti některý z exekučních titulů § 1 ex. ř. Co do otázky vykonatelnosti jest bezvýznamná i další knihovní poznámka, »že se vypovězená pohledávka stává do výše vykonatelné pohledávky vymáhajícího věřitele ihned splatnou«.

(Rozh. ze dne 23. listopadu 1934, R I 1104/34.)